

Aksel Larsen: Justitsministeren tilslutter sig angaaende vort Ændringsforslag Nr. 5 de Udtalelser, der er faldet fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har, saa vidt jeg overhovedet har forstaaet, erklæret sig principielt og til Dels praktisk enig i de Synspunkter, jeg har fremsat og givet Udtryk for i mit Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen gør sig dog skyldig i en Misforstaaelse; det vil ikke være at gøre hele den paagældende Paragraf, § 11, illusorisk, om man vedtager den Tilføjelse, jeg har foreslaaet, for det, at de paagældende skal have Begrundelsen for den trufne Beslutning meddelt, betyder dog ikke, at de skal have udleveret til Gennemsyn de Erklæringer, der er udstedt i Anledning af deres Sag; der er en ganske væsentlig Forskel.

Bortset fra det vil jeg gerne henstille til den højtærede Formand, hvis Forretningsordenen tillader det, at der bliver delt Afstemning om mit Ændringsforslag Nr. 5, altsaa først Afstemning om dets første Punktum og derefter om dets andet Punktum. Jeg kan ikke se rettere, end at der i hvert Fald ikke er givet nogen Begrundelse for Afvisning af dets andet Punktum, at ethvert Medlem af Rigsdagen har Ret til at blive gjort bekendt med alle en saadan Sags Dokumenter. Justitsministeren siger, at hans Udtalelser i Gaar gik ud paa, at ethvert Medlem af Rigsdagen, der havde en Interesse i den, der kunde *paavise* en Interesse i den — Justitsministeren regner dog sikkert ikke med, at Rigsdagens Medlemmer er af saa lav Kvalitet, at de af blot og bar Nysgerrighed, uden at have nogen som helst virkelig Interesse i de paagældende Sager, vil komme rendende og forlange Oplysninger.

Victor Pürschel: Det er med megen Fornøjelse, jeg har set det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen have det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen under Armen i Dag. Jeg henleder „Social-Demokraten“s Referents Opmærksomhed paa denne lille morsomme Kendsgerning. Den plejer at interessere sig for, hvem der gaar med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen under Armen, og her er det jo saa inderligt, som det kan være. Det er jo, som var man paa selve Kærlighedsstien!

Det er Asylretten, det drejer sig om, og den er de Herrer jo begge meget om over. Jeg maa sige, at jeg tror, jeg er meget mere enig med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i, hvad han sagde, nemlig at det er naturligt at hævde, at Danmark, det er nu

engang Danskernes Fædreland, og det er os, der har første Ret til at være her.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa med Hensyn til Asylretten, at Spørgsmaalet om politiske Emigranter har faaet en hel anden Karakter, end det havde, da man i sin Tid udformede Asylretten. Det har faaet denne anden Karakter derved, at de politiske Emigranter nu for en meget væsentlig Del er internationalt bestemte Folk, Folk, som for saa vidt er uden Fædreland, som de i og for sig befinder sig lige vel overalt, som har deres internationale Forbindelser i Orden, og som — dette er det afgørende — er samfundsfjendtligt indstillede, en meget stor Del af dem. Alle de, der er af den samme politiske Overbevisning som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, er jo samfundsfjendtligt indstillede, og de er indstillede fjendtligt mod Samfundsordenen i et hvilket som helst Land, de kommer i, uden for deres eget politiske Fædreland. Dette gør, at Asylretten har en helt anden Karakter nu, end den havde tidligere, hvor man kunde give en politisk Flygtning Asylret. Han kæmpede mod sit Lands Regering, mod den derværende Ordning, men de Kommuniste o. s. v., vi faar, kæmper mod den borgerlige Samfundsordning, ligegyldigt i hvilket Samfund de kommer hen, og de finder villige Hjælpere overalt. Derfor er der ikke nogen Mand, der her i Landet i højere Grad gør det vanskeligt for Danmark at følge det i og for sig saa smukke Princip med den politiske Asylret end det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der til enhver Tid vil være rede til at udnytte de politiske Flygtninge, der kommer her til Landet, til et politisk Arbejde ogsaa her i Landet, til at undergrave den Samfundsordning, der her findes.

I anden Række som hans Hjælper kommer det andet ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, der ikke i sit internationale Arbejde er tilstrækkelig opmærksom paa, at man ikke her i Landet kan bekæmpe en Retning, som man i Udlandet ikke blot lejlighedsvis, som det sker i Dag, men altid gaar med under Armen. Denne Dobbeltstilling er ikke rigtig tilforladelig, den er heller ikke rigtig passende, og det er den, der navnlig har gjort sig gældende paa et andet Omraade, som jeg straks skal komme til.

Inden jeg gaar over til det, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, hvad jeg har sagt til ham før — men det kan jo være nyttigt at minde om det —, at hans moralske Berettigelse til at optræde som Forkæmper for en vidtgaaende Liberalisme over for politisk anderledes tænkende er meget ringe, naar man tænker paa For-